

paa Frugter, Hæveværter o. s. v., skal ophæves, og jeg skulde meget gjerne have tiltraadt det, naar det ikke var gjort gjældende i Udvalget, at vi paa den ene Side skulde søge, saalidt som muligt, at genere Finantsministeren og paa den anden Side ikke foretage nogen Forandring, hvorved nogen Afgift blev forhøjet, men saa kunne vi, idetmindste jeg for mit Bedkommende, ikke godt foreslaae, at Consumtionen havedes af enkelte Artikler, hvoraf vi nu svare Consumtion. Jeg vil endnu tillade mig at gjøre een Bemærkning, jeg troer, at, naar vi her maatte komme Nogen i Kjøbenhavn for nær ved at lade denne Afgift vedblive en kort Tid, saa er der andre Maader, hvorved dette kan rettes, og som jeg for mit Bedkommende har havt for Øie, idet jeg har stemt for, at den vedbliver 1 eller 1½ Mar. Kjøbenhavn vil ved flere Leiligheder komme i det Tilfælde, at det vil tye til Regjeringen om at faae Eftergivelse i Toldafgifter, eller anden Lettelse, hvorved den hele By maaskee vinder i en meget høiere Grad, end her vilde kunne være Tilfældet; men der er blandt Andet tillige et væsentligt Punkt, som jeg troer vil snart komme paa Bane, og som jeg antager vil langt opveie det, som her er Tale om. Det er i denne Tid fra flere Sider udtalt, at Kjøbenhavns Indvaanere eller rettere de af dem, som boe tilleie, lide overordentligt af det Baand, som hviler paa Kjøbenhavn som Fæstning; det medfører i Form af forhøiet Huusleie en Afgift, som hviler paa det største Antal af Kjøbenhavns Indvaanere i en ganske anden Grad end det, hvorom her forhandles; medens vi, hvad Consumtionen angaaer, tale om en Afgift, som kan beløbe sig til 1 eller 1½ Rbd. pr. Individ, saa er den Afgift, der, som forhøiet Huusleie kommer til at hvile paa det overveiende større Antal af Kjøbenhavns Indvaanere, en Gjenstand, som løber langt høiere op, og som for enhver, selv de ringeste Huusfædre, maaskee beløber 10 à 15 Rbd. om Aaret, det er en Sag, som jeg, som sagt, troer meget snart vil komme paa Bane, og ogsaa der troer jeg da, at man kunde gjøre gjældende, at Kjøbenhavn ikke har vægret sig ved, uagtet imod hvad der maatte anses for ret og billigt, at bære en Afgift, som dog i ethvert Tilfælde

rammer det i ikke ringe Grad. Altsaa dette er det, der har været det Ledende for mig til at tiltræde Comiteens Indstilling.

Tsberning: Jeg vilde meget gjerne dele Anskuelse med den sidste ærede Taler, men det kan jeg aabentbart ikke, thi jeg kan paa ingen Maade lade mig lede ved hvad jeg her voterer til siden at votere i en bestemt Retning med Hensyn til Kjøbenhavns Fæstningsværker. Jeg for min Part — og det er en Sag, jeg kan sige offentligt, thi jeg har for længe siden udtalt mig derom — jeg anseer Kjøbenhavns hele Fæstningsvæsen for en Formalitets-sag, i det Mindste i den Stikfelse, den nu er, men derfor vil jeg dog paa ingen Maade drive det Slags Handel, at lade Kjøbenhavn afstaae sin Befæstning, imod at lade den svare Consumtion en kort Tid. Det troer jeg ikke, vi kunne lægge til Grund for vor Bedømmelse af nærværende Forslag. — Det ærede Medlem, som i Almindelighed sidder her straaes bag ved mig (Røde), han har nok ikke lagt Mærke til, at i det danske Skattesprog kan Ordet „indtil videre“ omfatte 70, 80 til 100 Mar. Jeg kunde dog fristes til at troe, at han har lagt Mærke til det, naar jeg seer hen til hans andet Forslag, som gaaer ud paa, at gjøre smaa Forandringer i den nærværende Consumtions-sats; thi der kan han ikke have meent saa kort Tid; hans „indtil videre“ maa altsaa efter hans egen Udtalelse dog ikke være saa ganske kort, saa kort, som det nogenkunde for Finantserne kunde gaae an; han maa tvertimod ansee det for rimeligt, at den heldige Conjunctur dog ikke saa snart vil indtræde, hvor Consumtionen skulde ophøre, og derfor har han villet rette derpaa ved sit Forslag under Nr. 4. Underledes kan jeg slet ikke forstaae det. Da nu det ærede Medlem tillige har været Medlem af Comiteen, saa skulde det være mærkeligt, om han ikke derved havde røbet den hemmelige Tante, som ligger i Udvalgets Fleertals „1852“, hvorved vi komme ud over den Lovgivningsperiode, der, saaledes som jeg bemærkede, var farlig, og jeg troer, at denne Fære er større, end den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Mourad) troede, thi han havde ikke saa ganske opfattet hvad jeg havde sagt. Han sagde nemlig, at denne